

cant, et ad verum scopum verbi divini attendere, ut et domesticis persuadeant, adversarios refellant, et semetipso per inquisitionem lucrificiant: et ut denique non inconstans dogma proponant. Provocat tandem ad ipsum Apostolum, qui verba ineffabilia audierit, neque tamen dubitaverit ad hibito debito scrutinio veritatem tueri, *Quidni*, pergit, periculoseum nunc fuerit coram divini codicis abiicere, et τὰ δοκίντα ἀπὸ καρδίας, natas in cerebro nostro opiniones proferre? Ulti enim τὸ πάντων κατατολμᾶν ἐυσεβὲς, θετὸ πάντων καταμελεῖν ἐυαγγὲς: Audacter omnia perscrutari pium non est: ita omnem prorsus inquisitionem prorsus negligere non est sanctum. T. II. Opp. edit. Paris. p. 255. Fatemur hac meditatione Patris admodum erudit et adversus errores omnes adamantini, inductos fuisse, ut cum ad simplicitatem sanctam in rebus fidei servandam hodie et purior doctorum coetus, et exurgens Fanaticorum ac Indifferentistarum cohors subinde provocet, quaenam eius genuina sit indoles? primis velut hic lineis ductis describere, et ex oraculo Spiritus S. characterismos verae et falsae simplicitatis, quantum ex eius collatione fieri posset, nos quoque eruere animum induxerimus. Deus, qui *simplicissimus est*, ac salva personarum Trinitate purissime unus, sine omni admixtione ac duplicitate, in quo est *simplex esse*, *simplex posse*, *simplex velle*, *simplex nosse*, cuncta sunt *simplicia*, simplicitate absolutissima et eminentissima, suam nobis opem praebat liberaliter per et propter Christum!

I.

Sola ergo ista verba Apostoli perpendemus, quando in oraculo indicato 2. Cor. XI, 3. scribit: Φοβθειας μή πως φθαρῃ τὰ νοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς εἰς τὸν χριστὸν. Metuo, ne forte mentes vestrae corrumpantur a simplicitate quae est erga Christum. Est itaque felix in munere sanctis-